

DIUMENGE XVI DURANT L'ANY (B)
Homilia del P. Emili Solano, monjo de Montserrat
22 de juliol de 2018
Mc 6, 30-34

Germans.

Encara que sigueu de vacances, reposeu una mica, ens diu el Senyor en l'evangeli d'avui, en ple estiu. Els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Expliquen al Senyor tot el que han fet en el seu nom: han predicat, han expulsat dimonis, han fet miracles... Tot i així, una mica de cansament va haver de veure el Senyor en els seves cares perquè els convidés a retirar-se amb ell a descansar. «Veni ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una mica». El descans de les tasques apostòliques consisteix a estar amb el Senyor, gaudint de la seva intimitat.

Però la proposta de Jesús de anant tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat, quedarà reduïda a l'estona de la barca, doncs de seguida sorgeix un imprevist en forma de multitud que caminava com ovelles sense pastor. Tot i això, el deixebles van estar a la barca sols amb Jesús.

Si tens una vida molt atrafegada no et lamentis, ni t'enfadis ni t'adormis. Demana un cor savi i comença el dia estant una estona sol amb Jesús. Potser hi haurà dies en què només puguin ser uns minuts i arribi la teva filla a explicar-te el bé que ha dormit aquesta nit, o el teu veí a explicar-te no sé què..., però hauràs estat una estona sol amb Jesús, demanant la gràcia necessària per viure aquest dia.

L'evangeli d'avui ens parla de la caritat del Bon Pastor, que és la norma decisiva de l'actuar de Jesús. Davant la presència d'una multitud «com ovelles sense pastor», Jesús es compadeix i interromp el descans abans fins i tot de començar-lo. Recordar aquest sentiment que va commoure al Senyor ens portarà a augmentar la nostra pietat y consolidar la nostra confiança.

També ens pot ajudar recordar un dels salms mes bonics: el salm 22. El va compondre un jueu piadós en honor del mateix Déu, a qui els profetes li havien ensenyat a considerar com el vertader y suprem pastor. Nosaltres, legitimant, podem ara entonar un homenatge a Crist, el nou y definitiu pastor.

Aquest salm 22 expressa amb una força poc comuna la sensació de pau de qui se sap acompanyat per la cura del Senyor. El salmista fa al·lusió als perills, però no com a amenaces que estan al aguait, sinó com qui se sent lliure d'aquests perills en la presència protectora de Déu.

També nosaltres podem deixar-nos amarar pels sentiments que aquest salm manifesta. Abans de res, la seguretat - «no tinc por» - en saber-se guiat pel Senyor fins i tot en els moments i situacions en què no es veu la sortida -els «barrancs tenebrosos» -. També, l'abandó de qui se sap defensat amb mà ferma i amb encert, de qui se sap cuitat amb tendresa en tota ocasió i circumstància. Finalment, la plenitud - «no em manca res». Però tot això brota de la certesa de que el Senyor està present - «us tinc vora meu» - i ens cuida directament. El que perd aquesta consciència de la presència protectora del Senyor és presa de tota mena de temors i angoixes.

Que la Mare de Déu, que ja viu per sempre a les pastures del cel, on la va conduir l'Anyell Pastor, pregui per tots nosaltres.